

голѣмъ бой. Той поиска отпустѣ отъ Господара си, и отиде пеши въ царството на този царъ, та да стане войникъ. Цѣни ся въ дружеството на единъ войвода, който бѣше единъ голѣмецъ, но такъвъ лошъ като драка. Той кълнеше, бѣше войницѣтъ си и имъ краднеше по половинъ паритѣ, които имъ даваше царѣтъ за прѣхранѣ и облѣкло; и подъ този лошъ войвода, Злоческо бѣше налѣтелъ на по-голѣмо зло отъ колкото що бѣше при селянина. Той ся бѣше условилъ за десетъ години, и ако и да видѣ, че по-голѣмото число на другаритѣ му ся разбѣгахъ, той нерачи обаче да послѣдва примѣра имъ и си думаше: „Зѣхъ платѣтъ за да слугувамъ десетъ години; ще ся каже че откраднахъ отъ царя, ако не стоимъ на думѣтъ си.“ Колкото че войводата бѣше лошъ, а злоупотрѣбляваше и Злоческа, както и другитѣ, не можеше обаче да ся задържи та да го непочита, като го виждаше че той секой день си изпълняваше длъжностѣтъ. Той му даваше пары за да му купува потрѣбнитѣ, и Злоческо държеше ключа на стаѣтъ му, когато отидеше той на полето или на гости при пріятелитѣ си. Този войвода не обичаше да чете, но държеше единъ голѣмъ библиотикъ, та да го мислѣтъ тѣзи, които дохождахъ при него, че бѣше много разуменъ и ученъ; защото по онази странѣ мислѣхъ, че единъ войвода, който не искаше да ся образува и научи, щеше да остане секога глупавъ и простъ. Когато Злоческо свършеше войническѣтъ си длъжностъ, вмѣсто да ходи, та да пие и играе съ другаритѣ си, той ся затваряше въ стаѣтъ на войводата, и ся старалъ да изучи своето художество, като прочиташе живота на голѣмцы, и отъ туй постана достоенъ за да командира едно отдѣле-